

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 18/00

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dňa 1. júna 2000 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka, Eduarda Báránaya a Juraja Babjaka (sudcu spravodajcu) vo veci podnetu [REDACTED], bytom [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Fiizerom, Advokátska kancelária, Trebišov, Štefánikova ulica č. 232, na začatie konania o porušení základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Okresného súdu v Humennom vedenom pod sp. zn. 9 C 658/90 takto

r o z h o d o l :

Okresný súd v Humennom v konaní o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode vedenom pod sp. zn. 9 C 658/90 p o r u š i l základné právo [REDACTED] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrhom z 28. 2. 2000 sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátila prostredníctvom svojho právneho zástupcu [REDAKOVANÉ] (ďalej len „podnecovateľka“) a požiadala ho, aby po vykonaní dokazovania vydal nález: „Okresný súd Humenné svojím postupom v konaní pod sp. zn. 9 C 658/90 porušil základné právo [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietáhov, podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky“.

Vo svojom návrhu predovšetkým uviedla, že na Okresný súd v Humennom (ďalej len „okresný súd“) podala dňa 31. 5. 1990 návrh o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode. Konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 9 C 658/90, trvá v podstate už 10 rokov. Je toho názoru, že konajúci sudca nevenuje veci dostatočnú pozornosť, koná skôr náhodile až po jej urgenciách, a nie sústredene a priebežne za účelom zistenia skutkového stavu a spravodlivého rozhodnutia vo veci.

V čase podania návrhu mala po rozvode manželstva s odporcom v starostlivosti dve maloleté deti a domáhala sa preto najmä prikázania nehnuteľnosti, rodinného domu, do svojho vlastníctva. Za dobu konania sa rodinného domu nedomohla, bývať v ňom ostal odporca. V súčasnosti už oň nemá ani záujem, keďže deti sú plnoleté.

K návrhu pripojila aj „Podanie na preskúmanie správnosti postupu OS - Humenné“ z 13. 9. 1994, adresované predsedovi okresného súdu a zaslané tiež Krajskému súdu v Košiciach a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Vytýka v ňom najmä, že po podaní návrhu 31. 5. 1990 sa vo veci konal len jeden viac-menej predbežný výsluch účastníkov dňa 15. 2. 1991 a ďalej sa vo veci nekoná. V pripojenej odpovedi podpredsedníčky okresného súdu z 10. 10. 1994 (Spr. 1126/94) sa uvádza, že jej sťažnosť považuje za dôvodnú, sudca nariadi vo veci znalecké dokazovanie a „Za účelom

zabezpečenia plynulého vybavovania Vašej veci budem sledovať mesačne úkony, ktoré budú vo veci vykonané".

Podnecovateľka v návrhu ďalej uviedla, že v roku 1995 boli vo veci podané znalecké posudky, po čom mohol súd vec ukončiť. Prešlo však niekoľko rokov a okresný súd vec prvýkrát ukončil až 1 S. 4. 1998. Z dôvodu podania odvolania odporcom Krajský súd v Prešove uznesením z 8. 2. 1999 sp. zn. 4 Co 527/98 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Ani po pojednávaní dňa 24. 2. 2000 vec nebola ukončená.

Podnecovateľka napokon tvrdí, že ona už ďalšie návrhy nemá, všetko napísala, povedala a súd by mal rozhodnúť. Nemôže donekonečna odročovať pojednávania, nútiť ju, aby sa v ďalšej lehote vyjadrila v podstate k tomu, k čomu sa už písomne vyjadrila a ozrejmila vo svojich podaniach. Súdne konanie je neúmerne zdĺhavé a nepostupuje sa v zmysle § 114 a nasl. OSP.

Ústavný súd kvalifikoval návrh podnecovateľky ako podnet na začatie konania pre porušenie práv podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), resp. § 18 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. III. ÚS 18/00-8 z 5. 4. 2000 ho prijal na ďalšie konanie.

Po jeho zaslaní na vyjadrenie podľa § 29 ods. 5 zákona o ústavnom súde okresnému súdu ako účastníkovi v konaní pred ústavným súdom (§ 21 ods. 1) sa tento vyjadril listom podpredsedníčky dňa 28. 4. 2000 (Spr 2212/00).

V liste sa napríklad uvádza, že pred nariadením znaleckého dokazovania v roku 1994 zákonný sudca skutočne vo veci nekonal a sťažnosť podnecovateľky bola vyhodnotená ako dôvodná. Ďalej však sudca priebežne konal, o čom svedčia pojednávania (1. 4. 1996, 25. 11. 1996, 17. 10. 1997, 7. 4. 1998, 15. 4. 1998). Medzi jednotlivými pojednávaniami zabezpečoval dôkazy listinné, ale najmä vyjadrenia účastníkov konania k celkovému

predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej „BSM“), lebo ich tvrdenia pred súdom boli veľmi rozporné. Dňa 25. 11. 1996 bola žalobkyňa na pojednávaní indisponovaná, čo tiež bránilo vykonávaniu dôkazov. Po vynesení rozsudku 15. 4. 1998, jeho zrušení Krajským súdom v Prešove a vrátení spisu okresnému súdu 25. S. 1999 sudca konal v zmysle pokynov nadriadeného súdu a dňa 24. 2. 2000 pojednávanie odročil s uložením povinností účastníkom konania.

Podpredsedníčka okresného súdu ďalej uvádza najmä, že vec vyporiadania BSM je náročná na dokazovanie, účastníci konania sú špecifickí svojou rivalitou a neústupnosťou, sudca sa neustále pokúšal o ich zmierenie, resp. uzavretie dohody, vyjadruje svoj názor na ďalší účelný postup vo veci a dodáva, že „v tomto smere bol urobený aj osobný pohovor so sudcom, vzhľadom na opakované, najmä telefonické urgencie žalobkyne“.

II.

Za účelom vyhodnotenia tvrdení účastníkov v konaní pred ústavným súdom (podnecovateľka a okresný súd, voči ktorému podnet smeruje), ako aj posúdenia rozhodných skutočností si ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu 9 C 658/90.

„Ústavný súd chráni ústavnosť spôsobom, ktorý upravuje ústava a zákon o ústavnom súde. Tento nadobudol účinnosť 15. februára 1993. Neobsahuje ustanovenie o spätnej účinnosti, preto ústavný súd nemá oprávnenie konať a rozhodovať podľa čl. 130 ods. 3 ústavy o porušení práv fyzickej osoby, ku ktorému došlo pred 15. februárom 1993“ (pozri napr. I. ÚS 49/93 a I. ÚS 3/95).

Jurisdikcia ústavného súdu sa preto aj v tejto veci vzťahuje na obdobie po 15. februári 1993. V rámci posúdenia základnej otázky - či sa vec podnecovateľky prerokovala na okresnom súde v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy bez zbytočných prieťahov - však musel nevyhnutne prihliadnuť aj na také skutočnosti, ako sú deň začatia konania na tomto súde, stav, v akom sa vec k 15. februáru 1993 nachádzala, a doba, ktorá do tohto dňa v konaní uplynula.

Návrh podnecovateľky proti odporcovi [REDAKOVANÉ] na začatie konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov z 31. 5. 1990 došiel na okresný súd 5. 6. 1990 (č. 1. 1-2). Sú v ňom uvedené: nehnuteľnosť (rodinný dom postavený na identifikovanej parcele a právo osobného užívania k tejto parcele), pôžičky, investície, hnutel'ný majetok (špecifikovaný podľa miest, kde sa nachádza: denná izba, kuchyňa, vstupná hala, obývací izba, spálňa, detská izba, chodba) a konkrétny návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozsudkom. Prílohou návrhu sú: list vlastníctva, snímka z pozemkovej mapy a stavebné povolenie.

Po 15. 2. 1993 je prvým úkonom súdu vo veci (evidentne na základe sťažnosti podnecovateľky z 13. 9. 1994) uznesenie z 12. 10. 1994 o pribratí dvoch znalcov, jedného na nehnuteľnosti a druhého na hnutel'né veci. Toto nadobudlo právoplatnosť 31. 10. 1994 (č. 1. 16-17). Podnecovateľka zložila zálohu na znalecký posudok v sume 2 500,- Sk 11. 11. 1994.

Znalecký posudok ohľadne hnutel'ných vecí došiel na súd 26. 1. 1995 a účastníkom bol zaslaný 14. 2. 1995. V tento deň bol tiež zaslaný spis znalcovi na nehnuteľnosti. Jeho znalecký posudok došiel na súd 13. 4. 1995. Treba poznamenať, že znalcom boli v uznesení z 12. 10. 1994 stanovené lehoty na podanie posudkov, a to 40, resp. 50 dní od doručenia uznesenia.

Odporca sa k veci, najmä k znaleckému posudku ohľadne hnutel'ných vecí, vyjadruje 5. 3. 1995. Namieta o. i., že predmetom znaleckého ocenenia neboli veci uvedené v jeho vyjadrení zo 16. 7. 1990.

18. 4. 1995 samosudca určuje termín pojednávania na 3. 5. 1995 a zároveň účastníkom doručuje znalecký posudok na nehnuteľnosti. Pojednávanie, na ktorom boli vypočutí obaja účastníci, samosudca odročil na neurčito. Zároveň účastníkom uložil, aby sa v lehote 30 dní vyjadrili k hnutel'ným veciam v znaleckom posudku, a podnecovateľku vyzval, aby oznámila údaje ohľadne kupca osobného motorového vozidla. Súd mal

vyžiadať od sporiteľne údaje týkajúce sa zostatkov troch pôžičiek a pripojiť rozvodový spis (č. 1. 48-52).

Podnecovateľka sa vyjadruje až 4. 12. 1995, avšak zároveň sa ospravedlňuje za nedodržanie lehoty z dôvodu veľmi vážnych zdravotných problémov. Odporca sa nevyjadril.

Samosudca žiada údaje od sporiteľne za pôžičky až 15. 1. 1996. [REDACTED]

[REDACTED], Mestská pobočka Rumenné odpovedá 8. 2. 1996.

Po obdržaní tejto odpovede dňa 9. 2. 1996 samosudca určuje 15. 3. 1996 termín pojednávania na 1. 4. 1996. Toto je odročené, keďže sa ho pre úraz nezúčastnil odporca (ospravedlnil sa písomne 26. 3. 1996, pretože utrpel vážny úraz a nemôže chodiť).

Samosudca sa listom z 1. 4. 1996 informuje u odporcu na jeho zdravotný stav a možnosť účasti na pojednávaní, na čo tento odpovedá neurčito 9. 4. 1996 a súdu odporúča obrátiť sa na „chirurgiu v Snine“.

V spise sa nenachádzajú ďalšie písomnosti, resp. správy o zdravotnom stave odporcu. Samosudca určuje 24. 10. 1996 pojednávanie na 25. 11. 1996. Toto bolo odročené na neurčito po vyjadreniach odporcu, jeho právneho zástupcu a podnecovateľky, ako aj z dôvodu jej indispozície. Odporcovi a jeho právnomu zástupcovi bolo uložené, aby v lehote 25 dní podali súdu vyjadrenia, ktoré budú doručené podnecovateľke. Táto mala v označenej lehote doložiť súdu výpisy z účtov, pokiaľ také vlastní. Súd sa obráti na Mestský úrad v Trebišove so žiadosťou o informácie ohľadne pridelenia bytu podnecovateľke (č. 1. 66-70).

V spise sa ďalej nachádza žiadosť zástupcu odporcu z 18. 2. 1997 o vytýčenie termínu pojednávania. Samosudca dňa 26. 9. 1997 určuje pojednávanie na 17. 10. 1997 (bez vykonania iných úkonov vo veci vrátane tých, ktoré vyplývali z odročenia posledného pojednávania). Toto pojednávanie bolo odročené na neurčito po vyjadreniach účastníkov a ich právnych zástupcov. Odporcovi a jeho zástupcovi samosudca uložil v lehote 10 dní

písomne oznámiť súdu navrhnuté dôkazy, resp. skutočnosti, ktoré boli predložené na pojednávaní (č.1. 76-9).

V dňoch 24. 10., 2. 12. 1997 a 29. 1. 1998 podali k predmetu dokazovania vyjadrenia (aj vzájomné) odporca, podnecovateľka a odporca.

16. 2. 1998 určuje samosudca pojednávanie na 7. 4. 1998, ktoré bolo po výsluchu účastníkov odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na 15. 4. 1998 (č. 1. 913). 15. 4. 1998 bol vyhlásený rozsudok (č. 1. 99-103), ktorý samosudca písomne vyhotovil 15. 6. 1998 (s predĺžením 30-dňovej zákonnej lehoty na jeho vyhotovenie súhlasil predseda okresného súdu). Keďže došlo k chybe v záhlaví rozsudku, 29. 6. 1998 bolo vyhotovené opravné uznesenie.

Odporca podal 26. 8. 1998 odvolanie, ktoré súd zaslal na vyjadrenie podnecovateľke 10. 9. 1998. Tá sa k nemu vyjadrila 13. 10. 1998. Spis bol zaslaný 16. 10. 1998 Krajskému súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní, kam došiel 5. 11. 1998.

Krajský súd rozhodol uznesením sp. zn. 4 Co 527/98 z 8. 2. 1999 (č. 1. 121-5), ktorým zrušil prvostupňový rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Uložil mu predovšetkým presne vymedziť predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov a vyčísliť jeho hodnotu, odstrániť rozpory v tom, že niektoré veci boli prikázané do vlastníctva obidvom účastníkom (položky 3, 17, 33, 34, 35), vysporiadať sa s námietkou odporcu, že ešte počas trvania manželstva si podnecovateľka zariadila byt v Trebišove, s podnikovým sporením manželov v sume 11 700,- Sk a ďalej zohľadniť pôžičku v celkovej výške 25 000,- Sk.

Spis sa vrátil na okresný súd 25. 5. 1999. Samosudca urobil úkony voči účastníkom nasledujúci deň, resp. 11. 6. 1999 (doručenie uznesenia krajského súdu, stanovenie 30-dňovej lehoty na vyjadrenie, navrhnutie ďalších dôkazov a spresnenie vecí patriacich do BSM). Odporca sa vyjadril 12. 7. 1999 (o. i. trval na svojich viacerých podaniach z

minulosti, ktoré aj pripojil) a toto vyjadrenie bolo zaslané právnomu zástupcovi podnecovateľky 22. 7. 1999.

15. 2. 2000 určil samosudca pojednávanie na 24. 2. 2000. Po vypočutí účastníkov bolo pojednávanie opätovne odročené na neurčito. Zároveň bolo nariadené, že podnecovateľke bude doručené vyjadrenie odporcu z 12. 7. 1999 (č. 1. 129-134), pričom táto má v lehote 40 dní o. i. podrobne uviesť veci tvoriace BSM, t. j. nehnuteľnosť a hnutel'né veci do sumy 400-tisíc Sk, vyjadriť sa ohľadne vkladných knižiek (pokiaľ sú jej známe) alebo zaujať (hoci aj negatívne stanovisko). Potom nech prípadne zaujme stanovisko aj odporca.

Ďalší úkon súdu, okrem uloženia spisu (Kal. 60 dní), sa v ňom v čase jeho doručenia na ústavný súd dňa 3. 5. 2000 nenachádzal.

Ku spisu 9 C 658/90 bol pripojený aj rozvodový spis okresného súdu 5 C 355/89. Z rozsudku z 21. 8. 1998 (č. k. S C 355/89-38), ktorý nadobudol právoplatnosť 29. 9. 1989, vyplýva, že manželstvo podnecovateľky s odporcom sa rozvádza, dve maloleté deti ([REDACTED] a [REDACTED]) sa zverujú na čas po rozvoide do výchovy podnecovateľky a odporca je povinný prispievať na ich výživu mesačne po 650 a 550 korún.

III.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (veta prvá): Každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ústavný súd už vo viacerých konaniach o podnetoch namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy vyslovil, že „účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdneho orgánu, pričom k naplneniu tohto práva dochádza až právoplatným súdnym rozhodnutím" (napr. II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96 a I. ÚS 55/97).

„Rýchlosť a účinnosť každého súdneho konania je objektívne podmienená charakterom, ako aj právnou a faktickou zložitosťou prejednávanej veci, ďalej správaním sa samotného účastníka (ov) súdneho konania a napokon aj činnosťou (súčinnosťou) štátnych a iných orgánov zúčastňujúcich sa súdneho konania. Prvoradou povinnosťou súdu a sudcu je však organizovať procesný postup v súdnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa osoba obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Takáto povinnosť je konkretizovaná jednak v § 6 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej v § 100 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd bez ďalších návrhov tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, a napokon v § 114 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého predseda senátu pripraví konanie tak, aby bolo možné rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní" (I. ÚS 57/97).

Konanie na okresnom súde, voči ktorému podnet smeruje (nie teda vrátane konania na krajskom súde), trvá od 15. 2. 1993 do súčasnosti, t. j. 6 rokov a 8 mesiacov, pričom posledné pojednávanie dňa 24. 2. 2000 bolo odročené na neurčito.

Toto konanie už ku dňu 15. 2. 1993 trvalo 2 roky a 8 a pol mesiaca (návrh bol podaný 31. 5. 1990), avšak prvý významnejší úkon, pribratie znalcov na ohodnotenie hnutelných vecí a nehnuteľnosti, bol vykonaný (aj to na základe sťažnosti podnecovateľky) až 12. 10. 1994, tzn. 20 mesiacov po 15. 2. 1993 a 4 roky a 4 a pol mesiaca po začatí konania, čo je už samo o sebe neospravedliteľné.

Počiatočná nesústredenosť sudcu na vec sa prejavuje aj v ďalšom období vo viacerých prípadoch. Nezabezpečil napr., aby boli znalecké posudky podané v lehotách, ktoré sám znalcom určil (40, resp. 50 dní). Hoci na pojednávaní dňa 3. 5. 1995 stanovuje pri jeho odročení účastníkom 30-dňovú lehotu na vyjadrenia, sám žiada sporiteľňu, o poskytnutie informácií až 15. 1. 1996. Napriek tomu, že sa odporca vôbec nevyjadril, neprijal žiadne opatrenie a aj bez tohto vyjadrenia určil najbližšie pojednávanie na 1. 4. 1996. Pri odročení ďalšieho pojednávania 25. 11. 1996 uložil povinnosti účastníkom v

lehote 25 dní, pričom súd sa mal obrátiť na Mestský úrad v Trebišove so žiadosťou o informácie ohľadne pridelenia bytu podnecovateľke. Ďalšie pojednávanie bolo určené až na 17. 10. 1997, avšak bez toho, že by mal samosudca k dispozícii odpovede od účastníkov a že by sa sám bol obrátil na Mestský úrad v Trebišove s uvedenou žiadosťou (s takouto žiadosťou sa naň neobrátil ani do súčasnosti, hoci neobjasnenie otázky bytu podnecovateľky, ktorý mala nadobudnúť ešte počas trvania manželstva, bol jedným z dôvodov zrušenia rozsudku okresného súdu z 15. 4. 1998 krajským súdom). Krajský súd pri zrušovaní rozsudku okresného súdu v uznesení z 8. 2. 1999 (to znamená takmer 9 rokov po začatí konania) konštatuje tiež nedostatočne presné vymedzenie predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a v piatich prípadoch prikázanie tých istých vecí do vlastníctva obom účastníkom.

Nedostatočná sústredenosť samosudcu na vec sa prejavila aj v neefektívnom vykonávaní dôkazov, najmä opakovanými výsluchmi účastníkov a žiadosťami o ich vyjadrenia (často k tým istým skutočnostiam), čomu sa dalo pri správnej organizácii práce predísť.

Vec, ktorá je predmetom konania (vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode), nie je zložitá skutkovo a ani právne za predpokladu, že si sudca plní náležite svoje povinnosti podľa Občianskeho súdneho poriadku. „Nesprávna organizácia práce, ako aj iné nedostatky v činnosti súdu, ktoré boli príčinou neprimeranej lehoty na prerokovanie konkrétnej veci, sú porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov" (II. ÚS 61/98).

Skutočnosti, ktoré sa vyskytli na strane podnecovateľky a určitým spôsobom prispeli k dĺžke konania (pozri napr. jej oneskorené vyjadrenie zo 4. 12. 1995 a indispozíciu na pojednávaní 25. 11. 1996), nie sú podstatné z hľadiska jeho zbytočných priet'ahov, ktoré idú primárne na vrub samosudcu.

Podnecovateľka sa obrátila na súd, aby vyriešil jej spor s odporcom (bývalým manželom) ohľadne majetkových záležitostí. Označila veci, ktoré podľa nej patria do

bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a navrhla aj spôsob ich vyporiadania. Keďže jej boli po rozvode manželstva zverené do výchovy maloleté deti, išlo jej najmä o prikázanie do vlastníctva rodinného domu postaveného za trvania manželstva. Najmä táto konkrétna situácia podnecovateľky (opustila už skôr spoločnú domácnosť) a jej detí vyžadovala, aby súd postupoval pri riešení sporu rýchlo. Pretože sa tak nestalo, sama žiadala o urýchlenie súdneho konania. Išlo nielen o sťažnosť z 13. 9. 1994, ale aj viaceré opakované, najmä telefonické urgencie, ktoré potvrdzuje nielen ona samotná, ale aj podpredsedníčka okresného súdu v liste z 28. 4. 2000 (v spise sa o tom žiadne záznamy nenachádzajú). Keď podnecovateľka videla, že súdne konanie nevyrieši urýchlene jej oprávnené nádeje a deti sa stávajú plnoletými, zmenila svoj pôvodný zámer a namiesto rodinného domu žiadala príslušnú finančnú čiastku (pojednávanie dňa 17. 10. 1997). Súčasný stav je však taký, že po desiatich rokoch sporu nie je tento vyriešený, pričom nemá ani dom a ani peniaze zaň.

Na základe doposiaľ uvedených skutočností, ktoré spôsobili zbytočné prieskumy v konaní, potom ústavný súd rozhodol, že okresný súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode vedenom pod sp. zn. 9 C 658/90 porušil základné právo podnecovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy na prerokovanie veci bez zbytočných prieskumov.

Podľa § 30 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa o prijatom podnete koná ústne pojednávanie. Pretože však účastníci súhlasili s upustením od ústneho pojednávania a ústavný súd dospel k záveru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci, upustil od neho podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde a konal a rozhodol na neverejnom zasadnutí senátu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júna 2000

Ľubomír Dobřík v. r.
predseda senátu